

[Ib Thyregod.]

inde på, var spørgsmålet om en pristalsregulering. Jeg har nævnt, hvad boligministeren har sagt om dette i sin fremsættelse, og det fremgår jo klart af det notat, vi har fået, at der er betydelige forskelle i virkningen af en pristalsregulering afhængig af, hvor den pågældende lejer bor, specielt om der er tale om den gamle boligmasse eller den nye boligmasse. Derfor må det klart siges, at det ikke kan være rimeligt — og det går jeg ud fra at hr. Kaj Andresen også er enig i — at foretage en slaviske pristalsregulering af boligsikringsydelse; det ville virke urimeligt og uheldigt, således som det fremgår af dette notat. Notatet må derimod overvejes i boligudvalget med henblik på spørgsmålet om en eventuel regulering af boligsikringsydelse på andet grundlag. I øvrigt må selve spørgsmålet om boligsikringen også ses i en større sammenhæng, bl. a. også i forbindelse med spørgsmålet om rentesikring, som vi jo kommer tilbage til senere under næste punkt på dagsordenen i forbindelse med socialdemokratiets forslag vedrørende rentesikringsordningen.

Der har været nævnt tilfælde, hvor der har været tale om for høje lejer, og hvor kommunen med henblik på boligsikringsydelsen derfor kunne nedsætte det grundlag, på hvilket boligsikringen blev beregnet. Det er klart, at det ikke er rimeligt, at lejen for udprægede luksuslejligheder f. eks. eller for lejligheder, hvor lejen er skruet højt op, skal danne grundlaget for boligsikringsydelsen. Jeg tror også, at man i kommunerne har kendskab til visse omgælstilfælde, som det kan være naturligt at se nærmere på i boligudvalget for at sikre sig mod, at der i tilfælde, hvor der virkelig reelt foreligger en betydelig indtægt, selv om der ikke formelt er tale om det, betales fuld boligsikring eller boligsikring i det hele taget i sådanne specielle tilfælde. Der har jo i dagspressen været nævnt eksempler på sådanne omgælstilfælde, og jeg tror, at der stadig forekommer enkelte, som det kan være naturligt at se nærmere på.

Hr. Kaj Andresen nævnte et specielt problem i forbindelse med boligsikringen, nemlig spørgsmålet om de udsanerede. Jeg lægger megen vægt på, at man kan løse denne side af saneringsproblemet, nemlig

fremskaffelse af erstatningsboliger til de udsanerede gennem en boligsikringsordning. Jeg har i forbindelse med saneringslovens behandling her i folketinget peget på muligheden af en speciel udbygning af boligsikringsloven med henblik på de udsanerede, og disse synspunkter står jeg stadig for. Jeg finder det vigtigt, at man specielt med hensyn til de udsanerede skaber de nødvendige muligheder for, at de kan flytte til erstatningsboliger. Nu er der jo gennem saneringsloven på anden måde skabt sådanne muligheder, men principielt var jeg af den opfattelse, at det kunne være rimeligt at se nærmere på en regulering af dette spørgsmål over boligsikringsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag.

Nordqvist: Det foreliggende lovforslag går i al sin enkelhed ud på at garantere pensionister den samme boligsikring som nu, efter at de særlige nedslagsregler i skatteansættelsen for pensionister bortfalder fra 1. januar 1970. Det foreliggende forslag bevirker, at stort set alle pensionister bevarer den samme boligsikring, og da det radikale venstre lægger vægt på, at der ikke sker nogen forringelse af de dårligst stilledes forhold, kan vi anbefale lovforslaget.

Ministeren gør i sin fremsættelse nogle betragtninger over pristalsregulering af boligsikringen. Det er jo et problem, som andre ordførere også har været inde på, og selv om det ikke er det, vi skal diskutere i dag, må vi vel erkende, at det ikke varer længe, før problemet tilspidses, og jeg vil derfor også fremsætte nogle mere generelle betragtninger.

Da man i sin tid vedtog boligsikringsordningen, var udgangspunktet, at der skulle være en vis relation mellem indtægt og boligudgift, og det er en intention, som også er fastholdt ved ændringen i 1968 som følge af skattefradragsrettens bortfald. Det er imidlertid værd at fremhæve, at man, da loven blev vedtaget, vidste eller i hvert fald burde vide, at en vis prisstigning fremover ikke kunne undgås, men desuagtet har undladt i loven at indbygge en automatik, selv om det ville have været ret enkelt at indføre bestemmelser om pristalsregulering, såfremt dette havde været hensigten;